

VETERINARSKA AKUPUNKTURA

Med vsem tradicionalnimi metodami je v humani medicini prva dobila mesto, ki ji pripada, in uporabljajo jo tudi v veterini

Akupunktura temelji na zabadanju kot las tenkih iglic v točke na telesu, po katerih se pretaka energija, kitajsko qi ali chi. Ime izhaja iz latinskih besed *aku* (igla) in »pungere« (zabosti). Je pomemben del kitajske medicine in velja za eno najstarejših metod zdravljenja nasploh. Homeopatski veterinar dr. Pitcairn je šaljivo pripomnil, da mu je jasno, zakaj je uradna medicina tako dobro sprejela akupunkturo: zato, ker uporablja igle, pravi, saj te obvlada. Kakorkoli že: vsi, tako veterinarji kot zdravniki se strinjajo, da ima ta metoda odlične uspehe na področju obvladovanja bolečine.

Vsako živo bitje ima v sebi t.i. življenjsko energijo, ki skrbi, da organizem lahko normalno deluje. S pravilno prehrano, gibanjem, dihanjem in urejenim življenjem jo ohranjamo oziroma obnavljamo. Življenjska energija teče po človeškem in enako tudi po živalskem telesu po posebnih kanalih, ki jih imenujemo meridiani in jih je sodobna znanost že dokazala s pomočjo slikanja z radioaktivnim elementom. Na vsaki strani telesa obstaja 12 meridianov, ki so med seboj povezani in skupaj tvorijo zaprt energetske krožni sistem. Po sredini telesa tečeta dve glavni povezavi oz. glavni energetske žili, ki skupaj tvorita t.i. mali energetske krog in sta nadrejeni ostalim meridianom. Tako pri psih lahko uporabljamo vsa pravila terapije kakor pri ljudeh s tem, da psi še hitreje in boljše reagirajo kot ljudje.

Velik polet je dobila (tudi veterinarska) akupunktura pri boleznih, kjer zdravila niso učinkovita ali imajo preveč stranskih učinkov, kirurško zdravljenje pa ni primerno.

Metoda je v veterinarski uporabi že tisočletja, saj obstajajo dokazi, da je bila njena inačica uporabljena v Indiji pri zdravljenju slonov že najmanj pred 3000 leti. Prav tako risbe na skalah kažejo kitajske borce, ki so več kot 200 let pr.n.št. uporabljali igle oziroma puščice za zbadanje konjev v terapevtske namene. V Evropo, natančneje v Francijo so akupunkturo kot zdravilsko metodo prinesli jezuiti že v 17. stoletju.

Seznam bolezni, ki jih z akupunkturo lahko uspešno zdravimo, je dolg: začne se pri nevrološki problematiki, kot je npr. epilepsija, težave v prebavnem traktu (sindrom razdraženega črevesja), hormonalno neravnovesje, alergije. ... vendar se najpogosteje uporablja pri mišično – skeletnih boleznih, kot so artritis, šepanje, kolčna displazija, zdrs medvretenčne ploščice. Manj znano je, da se uporablja tudi pri vedenjskih težavah. Literatura opisuje primer intenzivnega lizanja s povzročeni poškodbami kože in ločitveno tesnobo.

Akupunktura pomaga po operacijah pri hitrejšem celjenju ran in pospešuje okrevanje po posegih.

Verjetno se večina skrbnikov psov, ki izkušnje z akupunkturo še niso doživeli na lastni koži, sprašuje, ali vbod igel boli. Odgovor je seveda negativen, saj je zaradi tankosti igle občutek vboda povsem neznat. Učinki akupunkture se lahko pokažejo takoj, vendar je – kot pri vsakem zdravljenju - tudi pri tem potrebno dati metodi čas, da učinkuje. Preden zaključimo, ali je terapija uspešna ali ne, je potrebno približno sedem do osem ponovitev.

V tujini ponujajo študentom veterine akupunkturo kot izbirni predmet, pri nas take prakse žal še ni, kar pa ne pomeni, da nam ni dosegljiva. Slovenski skrbniki psov in tudi mačk smo lahko nadvse zadovoljni, saj imamo ponudbo veterinarske akupunkture na dosegu roke. Prva se je s to metodo pričela ukvarjati dr. Zlata Čop, dr.vet.med. iz Klinike za male živali v Lescah. Njeni začetki segajo leta nazaj, ko se je usposabljala na tečajih v Nemčiji, saj jo je metoda od nekdaj zanimala. Že takrat so jo osupnili odlični rezultati, ko je žival npr. šepala brez jasnega vzroka, po uporabi iglic pa je šepanje prenehalo.

V svoji ordinaciji izvaja akupunkturo za pse in mačke, pomirjevalo ni potrebno. Posebej psi, ki so prvič morda prestrašeni, naslednjič pokažejo svoje veselje, ko pridejo na terapijo, saj se

pri tem sprostijo, nekateri celo zaspijo. Dr. Čopova najpogosteje rešuje težave z gibalni pri psih, ki so obsojeni na dolgotrajno jemanje protibolečinskih sredstev, ta pa prinašajo s seboj tudi neželene stranske učinke. Kar devet od desetih psov ima po terapiji več energije, lahko gredo na daljši sprehod, starejši psi postanejo spet igrivi. Zelo dobre učinke dosega dr. Čopova z akupunkturo pri kolčni displaziji, spondilozi, ... Vidno se sprosti napetost, ki se prej kaže s trzanjem kože ob dotiku na boleče mesto. Ena terapija traja od 20 do 30 minut. Pri kroničnih težavah je priporočljiv obisk enkrat tedensko s šest do osmimi ponovitvami. V osemdesetih odstotkih se stanje gibal bistveno izboljša. Za vzdrževanje doseženega stanja se priporoča ponovitve terapije enkrat do dvakrat na mesec oziroma po potrebi.

Iglice dr. Čopova zabode vzdolž hrbtenice, kjer potekata oba meridiana, lahko pa tudi lokalno, na primer okrog obolelega sklepa. Iglice spodbudijo živčne končiče, ki pošiljajo dražljaje skozi hrbtenjačo v različne dele možganov. Pri tem sprožajo lokalne in centralne reakcije. Ob vzdraženju akupunkturnih točk se odpravijo blokade in vzpostavlja normalen tok energije. Hkrati z akupunkturo vzpodbujamo telo, da razvije svoje samo - ozdravitvene sposobnosti. Z vbodom pod kolenskim sklepom živali dodamo energijo. Z njo dovaja terapevt na ta način tudi voljo do gibanja, živahnost. To metodo uporablja veterinarska medicina tudi pri konjih, še posebej dirkalnih, in pri govedu.

Dr. Čopova poudarja, da se psom življenjska doba zaradi boljše nege in kakovostnejše hrane podaljšuje, pri tem pa se kaže več gibalnih težav. V enakem položaju so tudi mačke, ki na stara leta težav z gibanjem ne pokažejo tako očitno kot psi, ampak se umirijo in postanejo bolj apatične. Bolečine v komolčnih in kolenskih sklepih blažimo z analgetiki, kar pa pri starejših mačkah, pri katerih so ledvice že tako šibka točka, povzroči še dodatne zaplete. Tako je akupunktura kot metoda brez škodljivih stranskih učinkov še toliko bolj dobrodošla.

Akupunktura je umetnost, pravijo poznavalci. Čeprav poznamo razporeditve akupunkturnih točk po pasjem telesu na osnovi izdelane karte, pa te točke kljub temu niso tako nespremenljive. Ko gre za bolezen, se te točke lahko preselijo za centimeter ali dva. Prava umetnost jih je najti in ta posebni čut v prstih je potrebno razviti, gojiti in negovati.

Akupunktura se odlično dopolnjuje z drugimi metodami tradicionalne medicine, s homeopatijo ali Bachovo cvetlično terapijo.

Mojca Sajovic